

Przyjęcie przekazu

*Glosa do wyroku SN z 7 sierpnia 2014 r.
(II CSK 636/13)*

Oświadczenie przekazanego o przyjęciu przekazu może być złożone odbiorcy przekazu ze skutkami wynikającymi z art. 921² § 1 k.c. w dowolnej formie, także w ten sposób, że przekazujący wyda odbiorcy przekazu dokument, na którym znajduje się już pisemne oświadczenie przekazanego, że przekaz przyjmuje.

ANNA SPORCZYK

I. Rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu głosowanego wyroku koncentrują się wokół konstrukcji przekazu, która rzadko pojawia się w obrocie w klasycznej postaci. Samo zagadnienie przekazu było dotąd jedynie incydentalnie analizowane w judykaturze¹. W komentowanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wypowiedział się w kwestii charakteru prawnego i znaczenia przekazu oraz akceptu, tj. oświadczenia o przyjęciu przekazu, oraz zwrócił uwagę na uprawnienie do odwołania przekazu.

Głosowany wyrok Sądu Najwyższego zasługuje na uwagę również z tego względu, iż dotyczy istotnej z dogmatycznego i praktycznego punktu widzenia kwestii zastosowania instytucji przekazu jako szczególnego zabezpieczenia wierzytelności obciążających samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej. Dotychczas konstrukcją prawną najczęściej wykorzystywaną przez przedsiębiorców w celu zabezpieczenia tzw. wierzytelności szpitalnych było poręczenie². Wobec orzeczenia przez Sąd Najwyższy nieważności umowy poręczenia za zobowiązania obciążające samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, przedsiębiorcy poszukują nowych sposobów zabezpieczania swoich roszczeń.

II. Komentowane rozstrzygnięcie zapadło na tle dość skomplikowanego stanu faktycznego, który wymaga syntetycznego przedstawienia. Pozwany szpital był dłużnikiem niewystępującej w niniejszej sprawie

¹ Por. wyrok SN z 14.05.2015 r. (I CNP 30/14), Biuletyn SN 2015, nr 7; wyrok SN z 25.03.2010 r. (I CSK 427/09), Biuletyn SN 2010, nr 5; wyrok SN z 22.08.1997 r. (III CKN 155/97), OSNC 1998, nr 2, poz. 23; wyrok SN z 19.06.2015 r. (IV CSK 580/14), niepubl.

² Zob. m.in. wyrok SN z 6.06.2014 r. (I CSK 428/13), OSNC 2015, nr 4, poz. 53; wyrok SN z 19.11.2014 r. (II CSK 9/14), niepubl.; wyrok SN z 9.01.2015 r. (V CSK 111/14), niepubl.; wyrok SN z 06.02.2015 r. (II CSK 238/14), niepubl.